

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 25. Eduxit eum. v. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

Clericos proprietatem bonorum, sicut singulares homines, possidere; led etiam Regulares & paupertatem professos in ordinibus religiosis verè Dominium bonorum in communi, item honores & officia posse habere, & post Paulum III. atque secutos Pontifices, etiam religiosum simplicibus votis religionis, in Societate Iesu nuncupatis, verè usque ad solennem professionem Dominium bonorum suorum posse retinere ad superioris sui arbitrium abdicato solum usu. Hanc doctrinam docet me iste Simon Petrus adhuc, postquam omnia reliquerat, habens gladium. Vellent quidem filii sæculi & hæretici, ut Clerici & Regulares nihil haberent bonorum temporalium, vellent ut nudi & egentes essent omnes Deo devoti & quantum possunt, etiam statuta novis hoc inducunt. Veruntamen infatuare non possunt, quod Simon Petrus habuit gladium, sæcularem potestatem & principatum (qualem nunc Pontifex Romanus & multi per orbem Episcopi & Prælati religiosi tenent) significantem.

PROvidentissime Iesu, qui postquam Ecclesiam instituisti novam sine rugâ & maculâ speciosam in sanguine tuo per institutionem venerabilis Sacramenti, sub speciebus panis & vini transubstantiatis in corpus & sanguinem tuum, ad remissionem peccatorum; etiam consecrasti sacerdotes qui eandem Ecclesiam regerent. constituisti & Episcopos qui confirmarent, potestatem concessisti, usque ligandi atque solvendi; etiam providentissime indicare voluisti, quid de bonis temporalibus in eadem Ecclesia esset tenendum & ordinasti, ut in ea etiam esset ius & Dominium bonorum temporalium imo principatum, & ideo dixisti, ut qui peram haberet, eam venderet; & qui non haberet eam, venderet tunicam & emeret gladium, quo Ecclesiam defenderet contra inobedientes & insultantes. tibi Domine gratias ago pro ista clara determinatione facta per gladium Petri, etsi invidi quidam Catholici contra murmurent, & hæretici impii calumnientur. Verum hi Malchiani sunt, & auriculæ suæ oportet ut timeant. Ego vero obsecro ut tales rectores & gubernatores semper des qui utantur taliter iurisdictione etiam temporalis in Ecclesia tua, ut tranquilla pace lætetur & late promoveatur. Amen.

§. 27. *Eduxit eum. v. 10.*

Videns Domini & magistri sui caput instar apum circumdari & pun-
gi unguibus & aculeis, contundi fastibus, & colaphis & alapis & pugnis,
affilire ad captam prædam, instar famelicorum canum & leonum, inimi-
cos: Quid ageret Petrus memor verborum quibus obligaverat se velle

C 2

cum

cum Domino & in carcerem & mortem ire, nec quempiam aliorum & discipulis se movere pro defensione Domini sui; arripuit subito gladium suum & evaginato illo. cepit muscas illas à capite Iesu, & famelicos canes & leones à corpore eius fugare, putans sic mandasse Dominum suum dicentem: *Qui non habet gladium vendat peram & tunicam, & eruat gladium.*

Bene, bene faciebas S. Petre, quod gladium non frustra portasti, uti Pontifex & S. Ioannes tecum, uti Episcopus vel Cardinalis Ecclesie Dei & Christi, ad correptionem malorum & vindictam pro bonis, maxime pro Domino ac Deo tuo Iesu Christo. Sed in uno, uti videbimus errasti, quod absolutam potestatem tibi arrogasti in usu gladii, cui non illa tibi convenit, sed dependens à Deo & iustitia & ratione solum tibi data est potestas quoad gladium. Hoc igitur est iam amplius videndum.

§. 26. *Et percussit Pontificis servum, v. 10.*

Adhuc currit factum Petri, nam de iure postea videbimus. Ergo non solum eduxit Petrus gladium de vagina, sed & eo usus est percutiendo, ut diverteret à Domino latrones, nec hoc facto Petrus peccavit, eo quod licitum opus fecerit ex pio & ferventi amore quem debebat habere ad magistrum suum: licet aliqui contradicant, quod peccavit, eo quod nec Index fuerit, nec à iudice auctoritatem habuerit; sed hi non attendunt, quod etiam privatis sit ius inculpatæ tutelæ se suosque Dominos defendendi. Adhuc ergo bene agis S. Petre Dei Apostole, dignus Princeps Ecclesie; inculpatæ tutelæ iure agis contra hostes Domini & Dei tui, etiam Pontificis servum percutiendo, non possum negare hoc, etsi Pontificis servos credam honorificè habendos; in hoc tamen casu erat plus quam Pontifex ille qui lædebat innoxius. licuit ergo tibi & sociis tuis illum defendere contra iniquum invasorem; atque utinam sic omnes Ecclesiarum Principes & Episcopi & Prælati essent animati, & olim fuissent contra Lutherum & similes Ecclesie eversores, tunc non evenissent mala illa, ob quæ ipsi hæretici obstupescunt, qui scribunt se attonitos expectare quo omnes & grandes isti motus Europæ in bellâ ruentis. sint spectaturi & deventuri, nimirum sentiunt se accendisse tormentarium pulverem, sed incendium excitatum à se iam non posse regere. fatentur.

§. 27. *Et abscidit auriculam eius dextram, v. 10.*

Adhuc pergit currere Simonis Petri factum, siue attentatum, & cetera. Quis monstratur abscissa auricula. Mirare autem anima mea fervoreto
Petri.